

Första maj 1939

Ur Hangötidningen 2.5.1939

Solig men, kylig Valborgsdag

Första maj blev – tvärtemot vad en del väderleksprofeter behagat antyda i tidningspressen – solig och vacker men tyvärr rätt kylig. Man såg en mängd silkesben i rörelse ute på trottoarer och stigar, och man har allt skäl att undra, hur de närmaste dagarna kommer att ställa sig med sjukdomsfrekvensen, särskilt som de tunna strumporna ofta nog vore kombinerade med lätt vårdräkt också i övrigt. Men det är en sak, som kommer efteråt. I går var det i varje fall intet fel på humöret bland ungdomarna. Sången ljöd i arla morgontimme med den glans och det schwung, som endast Valborg kan skänka.

Studentmössorna lyste vitare än annars, och de kulörta ballongerna (legio!) bildade granna fläckar, vårdslöst kringströdda här och där på den soliga tavlan. Ja, det var ju inte enbart sång förstås, utann också musik.

Och det var inte sång enbart i skvären nedanom kyrkan, utan också på andra platser. Lottorna serverade sitt kaffe på Casino-verandan och hade blandade kören som taffelmusik, medan den finska kören satte piff på förstamajstämningen på havspaviljongen.

Så sjöng Manskören och gjorde också den sin sak riktigt fint ifrån sig. Och så var det enskild sång lite här och där, där man vandrade runt. Majattributen i övrigt saknades ej heller.

Majblomman lyste käckt emot en från mötande morgonpromenörer, mjödet skummade i glasen och struvorna knastrade mellan tänderna. På sina håll nöjde man sig kanske inte med mjöd, utan lät den traditionella majdrycken beledsagas av en starkare tår. Men så synnerligt flitigt måtte man dock inte gripit till dessa starkar pärlor, om man får döma av polisen uppfattning om majfirandet.

*

I motsats till oss tidningsnegrer var man ju rätt allmänt ledig i går, och många utnyttjade den vackra dagen till vandringar runt i staden och dess omgivningar. Rätt gott om folk var det också på restaurangerna och kaféerna.
